

VELIKONOČNÍ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

Poušť je
krásná tím,
že skrývá
studnu!

Povídání o smyslu postní doby,
výsledky tříkrálových sbírek
informace o tom, co bylo a co se chystá...

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

Život a smrt v životě svaté Anežky

Díky našim slavným postavám minulosti opět slavíme v Čechách krásné jubileum: 800. výročí narození Anežky Přemyslovny. P. Petr Piřha napsal o Anežce půvabnou útlou knížečku a z jeho kázání citujeme také na úvod našeho Zpravodaje

„Anežka zemřela za plného vědomí vysílením a hladem. Smrt vstoupila tiše, váhala. Věděla, že tato Přemyslovna má zemřít vzpřímena, jako vstoje umírají stromy. Dlouho již pilovala hladem pevný kmen jejího života. Teď však nevěděla, kam přiložit své nástroje. Kam vetknout čepel srpů, když Anežka neznala polovičatost. Její ano neznamenal nějaké možná, uvidíme, její ne neznamenal občas ano. Ano bylo ano, ne bylo ne a její sliby byly mí-

něny bezpodmínečně a navždy. Co měla smrt uchopit a strhnout? Tvář byla bez masky a bez příkras. Hledala nějaké místo vypjaté, a proto zeslabené shrbením či pokroucením. Nenalezla. Nebyla nezkušená a poznala, že útok je zbytečný a není co zbourat. Život už byl plně proměněn. Jejím úkolem tu bylo jen označit Bohem určený okamžik. Jako když dítě hopká přes švihadlo, tak lehce se Anežka přenesla přes hranici pozemského a věčného žití. Už dávno to pro ni nebyl vážný předěl. Sestry na stráži lásky u jejího lůžka se na okamžik rozestoupily a smrt vyšla. Odvedla své řemeslo, neodnášela si nic. Co bylo prožito, vzít nemohla, co bylo dávno rozdáno už tu nebylo. Nebylo tu nic, Anežka už skoro ani tělo neměla. Měla smrt uchvátit světlo? Anežčino světlo? To patří sestrám a českému království. Smrti – kde je tvůj osten?“

Toto je velikonoční vítězství křesťana: žít tak, aby v okamžiku smrti neměla na nás smrt nic co uchvátit. Zemřít prozářen světlem nasměrovaný ke vzkříšení skrze Ježíše Krista.

My a smrt

P. Piřha ve svém kázání dále říká: „Naše společnost nechce vidět smrt. Přitom je smrtí zcela ovládána. Naše požívačná společnost oddaně slouží smrti, protože sloužit životu je nám zatěžko. Pokrytci! Říkáte Nejsme jako naši dědové a otcové, kteří zabíjeli z nenávislosti ve válkách a věznicích. My jsme humanističtí a dbáme o politickou korektnost, aby se něco takového nemohlo dít. Pokrytci! Zabíjíte z pohodlí a ze soucitu. Počaté dítě by vám komplikovalo plány. Proč by se starý člověk měl trápit? V politické korektnosti zavíráte oči před vlnou zla a ochranou míru chystáte nové Mnichovy, Únory a všechno, co pak přijde. Běda vám. Co odpovíte, až vám Boží soudce řekne Chtěl jsem se narodit, zabránili jste mi, toužil jsem spatřit ještě jedno svítání, milosrdnou injekcí jste mi zne-možnili procitnout.

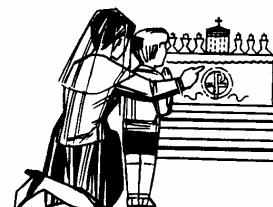
Mladá móda

Bojíme se smrti a přesto si s ní mnozí nevědomky zahrávají. Jen si všimněte symbolů rockových skupin, které mnozí mladí nosí na šátcích, tričkách a mikinách - samé lebky a nestvůry - symboly zla a smrti, na kterých není nic pozitivního. Mladí říkají: „Já nejsem ctitel smrti, ale je to v módě“. Kdo ale takovou módu diktuje a proč mladým někdo nevysvětlí, že pravá krása je někde jinde.

Co nás čeká?

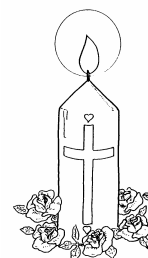
Ve středu **27. 4.** prožijeme v naší farnosti **adorační den**. Začneme v 11 hodin společnou modlitbou před Pánem Ježíšem a poté bude dostatek prostoru k modlitbě soukromé. Zakončíme v 16 hodin mší svatou. Vše v kostele v Jeníkově. Přijďte!

Ve středu **18. 5.** v 19.00 zahajujeme **pěší pout' z Prahy do Jeníkova** u katedrály svatého Víta. Zakončení v **neděli 22. 5.** v Jeníkově. Přibližně **ve 13 hodin bude v kostele mše svatá**. Všechny srdečně zveme. Budeme rádi, když se k nám na pout' připojí i místní. Třeba alespoň poslední den. Z Kostomlat vycházíme v neděli v 7,30 od školy. Rád vám podám bližší informace na tel. 731 402 743 – o. Nik.

- ♦ Ve středu **15. 6.** přivítá jeníkovská fara kněze teplického vikariátu na kněžské reko-lekci, která začne mší svatou v **kostele v 9.30**.

Od 15. do 19. 6. spolupřádá FATYM Vranov n/D. poblíž Kácova podruhé akci s názvem **Česká republika pro Ježíše**. Už loni se ukázalo, že se jedná o mimořádnou událost s účastí stovek a možná i tisíců lidí a i letos přislíbil účast charismatický kněz z Indie P. James Manjackal. Součástí programu jsou i promluvy (viz. www.TV-MIS.cz) a modlitby za uzdravení. Bližší informace na www.viraanadeje.cz

- ♦ **Cyklopout' z Vranova n/D. do Jeníkova** se tentokrát koná od 19. do 22. 6. Hlaste se o. Markovi 731402742. Mše sv. na zakončení cyklopouti bude ve středu **22. 6. v 11,11** v kostele.

Poutní mše svatá ke cti sv. Petra a Pavla bude sloužena **v neděli 3. července v 10 hodin** v kostele v Jeníkově.

I o letošních prázdninách nás čeká **tábor**, na který se jistě už těší mnozí z loňských účastníků. Proběhne ve Vranově nad Dyjí **od 9. 7. do 16. 7.** Je potřeba se zavčas přihlásit. Hlásit se můžete u o. Nika nebo u s. k. Táni.

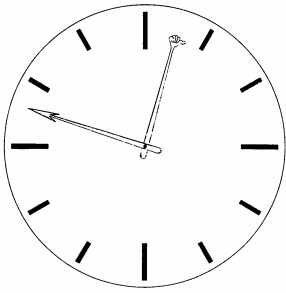
- ♦ **15 let FATYMu** – 9. 7. v 16.00 bude ve Vranově n/D. sloužena mše svatá na poděkování u příležitosti založení FATYMu.

Milí přátelé jeníkovského kostela. Jistě sledujete, že pomalu postupuje oprava střechy kostela a nyní i kaple svaté Anny. Rychlost oprav hodně záleží na financích, kterých se nedostává. Proto bych rád poprosil, pokud má někdo možnost sehnat nějakého sponzora, nebo sám něco zasponzorovat, aby se na mě obrátil. Číslo účtu jeníkovské farnosti je 184058097/0300. Když budu v létě roznášet prázdninový zpravodaj, poprosím zároveň i o nějaký příspěvek na pokračující opravy.

o. Nik

Opravený ciferník je na věži

Ve středu 16. března se v Jeníkově konala mimořádná událost. Na věž kostela byl znovu umístěn opravený ciferník. Nebyla to žádná lehká záležitost. Vždyť váží zhruba 100 kg. Všechny okolnosti nahrály k tomu, aby se to podařilo a počasí se pokazilo až krátce po té, co byl ciferník už na věži.

Velký dík patří jak odborníkům, kteří v pozici horolezců vykonali vlastní umístění ciferníku, tak i bratřím Janu a Vladimírovi Bittersmannovým, díky jimž je ciferník opravený a může v nové kráse zdobit jeníkovskou věž. Od soboty 2. dubna hodinové rafičky už dokonce ukazují přesný čas.

Do té doby byly ukazovaly symbolicky za pět minut dvanáct, a to taky nebylo špatně. Vždyť kostelní věž bývá srovnávána s ukazovákem ruky, jakoby ukazovala k nebi a říkala: Pamatuj na Boha a na to, jak před Ním obstojíš. A naše hodiny dodávaly: Je na to nejvyšší čas.

P. Marek Dunda

OBLÁČKA – Petry Vaňkové z fary

Když jsem se dozvěděla, že Petra bude mít v úterý dne 18.1.2011 obláčku (tj. zahájení řeholního života oblečením řeholního šatu), tak mne napadlo, že bych jí mohla překvapit návštěvou a zúčastnit se této události. A protože se tento klášter nachází v části Brna-Soběšice, tak jsem požádala jedno děvče, které je také z Brna a pomáhá nám taky zútlňovat faru, Danu Tichou o přespaní. Danuš se o mne postarala a druhý den jsme vyjeli směr Soběšice. Za chvíli byl před námi menší klášter s pěknou zahradou. Působilo to na mě všechno útulně. Kaple se nacházela uvnitř budovy, tady mají modlitby, mše svaté a tam se konala i obláčka Petry. Bylo nás tam plno. Přijeli z Vranova Fatymu plné auto, mezi nimi o. Marek a o. Nik, samozřejmě rodina ze Zlína a také spousta známých a kamarádek. Než začal ten hlavní akt, měla jsem možnost Petru vidět ještě s jejími bohatými vlasy a řeknu vám, že jsem měla „na krajíčku“ neboť už nebudu mít možnost vidět jí tak často a bez závoje už vůbec ne. Moc jí to slušelo a byla to stále ta samá Petra usmátá, veselá jako kdyby tam i ona byla na návštěvě. Bylo vidět, že z nás má radost, jako i my z ní. Po obřadu jsme byli zváni na takovou „menší hostinu“, kde jsme se cítili všichni opravdu moc dobře. Nic nám nescházelo. Petra se nám pěkně věnovala ke spokojenosti všech a my si začínali zvykat na její bílý závoje. Před rozloučením se dělali ještě společné fotografie. Petře přeji hodně Božího požehnání a také všem co se o ní starají. Já se pak vrátila s vranovskými, protože druhý den jel o. Marek zrovna do Jeníkova na přípravu na biřmování které se také zúčastňuji.

Pěkný pozdrav Vám všem Gita Salačová

PS: Petra na všechny ráda vzpomíná a všechny moc pozdravuje.

Reklama nám nabízí pestrou paletu nejrůznějších činností, které mají zkrášlit, zpevnit a z odolnit naše tělo. Nabízí se různé tabletky, bylinky, tělesná cvičení, procedury, inhalace, koupele, masáže, zdravé výživy. Mezi těmito prostředky péče o naše smrtelné tělo jsou také zaručené a vykutálené diety. Když se ale v postní době křesťan postí - tj. z lásky k ukřižovanému Ježíši odřiká svému tělu tu, co je mu příjemné - třeba i dobré jídlo, setkává se s nepochopením a je za blázna.

Jedno přísloví praví: „Je snad půst věcí úst?“ - pravda, půst neznamena jen odřikat se v jídle. Jsou různé způsoby postu a své místo v životě křesťana mají mít. Proč půst, jaký je jeho smysl a k čemu člověka dovádí, o tom bude letošní příloha Zpravodaje.

A když bylo před kostelem...

V jedné ze svých písniček Jaroslav Hutka zpívá takto:

A když bylo před kostelem
Hádala se duše s tělem

Tělo, tělo, cos dělalo
O duši jsi nic nedbalo

Cos vidělo, to jsi chtělo
Na hříchy jsi nevzpomnělo

Tělo, tělo, tělo hříšné
Bývalo jsi v světě pyšné

Chodilo jsi v stříbře, zlatě

A já ležím v hlíně, blátě

Chodilo jsi po muzikách
A já ležím v těžkých mukách

Nedávej mně, duše, viny
Bylas se mnou v každé chvíli

Byla-li jsem já kdy s tebou
Nevládla jsem sama sebou

A když bylo před kostelem
Hádala se duše s tělem

Píseň krásně vystihuje situaci člověka - tvora, ve kterém v jedno splývají dvě skutečnosti: hmota a duch. Bible popisuje stvoření člověka těmito slovy: „I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chrýpí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem.“ Před hříchem člověk prožívá vnitřní soulad duše a těla. Pádem se ale tato harmonie vytrácí. Tělo je zasaženo žádostivostí - oči vidí, tělo si žádá - jednou to, podruhé něco jiného. Svět je krásný, je darován člověku, aby jej užíval, ale v každé materiální věci, kterou člověk užívá je pro člověka skryta past užívání nemírného, které vede k závislosti, nesvobodě a otročení věcem. Zesnulý kardinál Špidlík ve své knize Prameny světla připomíná: „Jsme rozdělení tisícem tužeb našeho těla a naší marnivé duše. Chceme věci, úspěch, klid, stále jen to své. Chceme ovládat druhé a nebýt ovládáni.“

Jako dospělí to citlivě vnímáme u rozmazlených dětí, které nemírně chtějí všechno, co uvidí, a jejich rodiče jim už jen s obtíží dokáží vzdorovat. My dospělí se těmto dětem podobáme vždy, když si nedovedeme vůli poručit, ať by se to mělo týkat jakékoli věci.

A tady je jedna z odpovědí na otázku „Proč bych si měl odřikat to, co je příjemné?“ **Odřikání posiluje vládu duše nad tělem, posiluje naši vůli a pomáhá nám sebeurčovat náš život k tomu, co je opravdu dobré, a nebýt ve vleku módy či nějaké závislosti.**

Další tři postní sjednocení

Jestliže půst vnitřně sjednocuje osobnost, může se posticí se člověk stát zdrojem sjednocení ve světě. Prorok Izajáš učí, že půst, který si Bůh přeje, je toto: „Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít, lámat svůj chléb hladověmu, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší, nahého obléknout, nebýt nečasný k vlastní krvi.“

Jhem, které leží na lidech, může být třeba neodpuštění nebo předsudek - naším postem může být namáhat se ve vztazích. A opět se tu setkáváme s naším pyšným - proč já - on by měl přijít první - odpuštění chce odvahu.

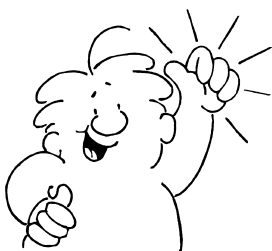
Dalším způsobem postu mohou být různé formy milosrdenství a pozornosti k člověku. Postem člověk také šetří své prostředky i přírodu - nekonzumuje tolik. Svě přebytky pak může darovat. Právě toto je smyslem akce „Postní almužna“, která je vedena heslem „Kdo se modlí, ať se postí, kdo se postí, ať je milosrdný.“¹ **Takto půst vytváří jednotu mezi lidmi a sjednocuje nás i se stvořením.**

Zajímavé právě na těchto způsobech postu je to, že hledí na druhého člověka a na stvoření - tím nás odvádí od zaměření na sebe.

Takovému postu jsou dána tři Boží zaslíbení:

„Tehdy vyrazí jak jitřenka tvé světlo a tvá rána se brzy zahojí.“ - **uzdravení našich vnitřních zranění.**

„Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví, vykřikneš o pomoc a on se ozve: „Tu jsem!“ - **půst sjednocuje s Bohem, daruje Boží blízkost.** Půst zesiluje modlitbu - činí ji důraznější a úpěnlivější. Jestliže nám na něčem opravdu záleží, můžeme tento svůj důraz vyjádřit před Bohem právě modlitbou spojenou s postem.

„Hospodin dodá zdatnost tvým kostem, budeš jako vodní zřídlo“ - jinými slovy odříkání a půst člověka posiluje a činí jej zdrojem života pro jeho okolí. **Posticí se člověk se stává požehnáním pro společnost i pro místo na zemi, kde žije.** (srov. Iz 58. kap.) Bůh je opravdu velice štědrý. Tomu, kdo je štědrý, dává ze své štědrosti, aby mu nic nechybělo pro každé dobré dílo. (srov. 2Kor 9,8-11)

Biblické čtyřicítky

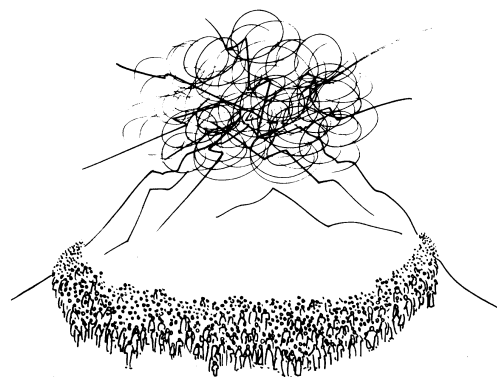
Postní doba trvá čtyřicet dní. V bibli nacházíme mnoho událostí, které trvaly „čtyřicet dní (let).

1. První biblickou čtyřicítkou je potopa - trvala čtyřicet dní. Bůh se slal potopu na zemi, protože „*se na zemi rozmnožila zlovůle člověka a protože každý výtvar jeho mysli i srdce je v každé chvíli jen zlý.*“ Potopou Bůh chtěl smýt z povrchu země nepravost člověka. O totéž jde také v postní době - očist'ovat se před tváří Boží od hříchu.

¹ Při postní almužně máme doma postní schránky, kam shromažďujeme peníze ušetřené za jídlo. Loni se takto ze znojemska poslalo na operace dětí na Ukrajině asi 104000,- Kč.

2. Další biblickou čtyřicítkou je čtyřicetileté putování izraelského národa pouští z egyptského otroctví do zaslíbené země. Osmá kapitola páté knihy Mojžíšovy nám opět zjevuje smysl této pouti: „*Pokořoval tě a nechal tě hladovět, potom ti dával jíst manu, kterou jsi neznal a kterou neznali ani tvoji otcové. Tak ti dával poznat, že člověk nežije pouze chlebem, ale že člověk žije vším, co vychází z Hospodinových úst. Po těch čtyřicet let tvůj šat na tobě nezvetšel a noha ti neotekla. Uznej tedy ve svém srdci, že tě Hospodin, tvůj Bůh, vychovával, jako vychovává muž svého syna.*“ Izrael se má naučit Hospodinovým přikázáním, které budou pro příště zákonem života v jejich nové Zemi a má se naučit důvěřovat Hospodinu a milovat Ho.
3. V rámci tohoto putování mají místo i Mojžíšovy čtyřicítky: nejprve je čtyřicet dní na hoře Sinaj, aby pro Izrael přijal Desatero. Když se Izrael oddá uctívání zlatého telete a poruší smlouvu s Hospodinem, Mojžíš se za ně čtyřicet dní na kolenou před Boží tváří přimlouvá.
4. O Jonášově čtyřicítce jsme již mluvili. Zbývá tedy ve Starém zákoně snad jen čtyřicítká Eliášova (1.Královská 19,8) - kdy prchá pouští před hněvem královny, aby si zachránil život.

Čtyřicítká Ježíše Krista

Před svým veřejným vystoupením Ježíš odchází na poušť, aby se tam modlil. Z jeho zápasu můžeme vytěžit i pro naše zápasy.

Ježíš se čtyřicet dní postí. Pak přichází Ďábel. Přichází vždy tam, kde se člověk rozhodne Bohu se otevřít a Bohu sloužit.

Ďábel ponouká, aby si hladový Ježíš z kamenů udělal chleby: Ďábel útočí vždy na slabé místo.

Ďábel fascinuje - „všechnu nádheru všech království světa ti dám“ - když ale padneš a budeš se přede mnou klanět. Jen Bůh dává své dary zdarma a nezištně, k prospěchu člověka. Ďábel hraje s člověkem vždy svou hru, ve které člověk nevíteží, ale nakonec ztrácí svou duši.

Půst - cesta k obnově křtu

Je tu ještě jeden krásný čtyřicítkový příměr - devět měsíců těhotenství je asi čtyřicet týdnů (9x30 je skoro totéž co 40x7). Tedy čtyřicet týdnů vede ke zrození člověka.

Svatý Pavel ve svých listech mluví o křtu jako o novém narození ba dokonce jako o novém stvoření: „*Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!*“

Nad milostí křtu obnovující celé bytí člověka jásají i otcové tridentského koncilu v dekretu o

dědičném hříchu: „*Na těch, kteří se zrodili z Boha nenachází nic, co by se mu protivilo, protože není žádného odsouzení pro ty, kteří ve křtu byli s Kristem pohřbeni, pro ty, kteří nežijí podle těla, ale svlékli ze sebe starého člověka i s jeho skutky a oblékli nového, stvořeného podle Boha. Stali se tak nevinnými, neposkvrněnými, čistými, bez poskvrny, milovanými syny Božími, tak že není vůbec nic, co by jim bránilo vejít do nebe.*“

Aktuálně nám připomíná naši křestní důstojnost náš Svatý otec ve svém poselství k postní době: „*Křest tedy není jen nějakým obřadem minulosti, ale skutečným setkáním s Kristem, jenž přetváří celé bytí pokřtěného, uděluje mu božský život a volá jej k upřímnému obrácení, jehož počátkem i oporou je milost, a pokřtěný tak může růst do plné míry Kristovy dospělosti.*“

Křest je veliký Boží dar, který ale také člověka zavazuje ke spolupráci. Postní doba je výrazným liturgickým časem k tomu tuto spolupráci oživit a dojít o velikonocích k obnově křestního slibu opět s plným vědomím velikosti daru vloženého do základu naší existence.

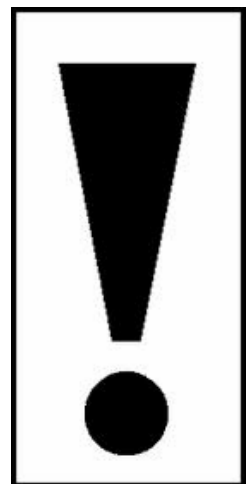
Nejdrsnější na konec

Vzal jsem si do postní doby k četbě z bible pátou knihu Mojžíšovu. Je koncipována jako Mojžíšovy vzpomínky na celou cestu Izraele z Egypta. Lid stojí na hranici zaslíbené země a Hospodin se chystá svůj lid do země uvést. Z Mojžíšových úst zaznívají mnohá napomenutí podobná tomu, které se nachází ve třicáté kapitole. „*Hleď, předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo; když ti dnes přikazuji, abys miloval Hospodina, svého Boha, a dbal na jeho přikázání, pak budeš žít a rozmnožíš se; Hospodin, tvůj Bůh, ti bude žehnat v zemi, kterou přicházíš obsadit. Jestliže se však tvé srdce odvrátí a nebudeš poslouchat, ale dáš se svést a budeš se klanět jiným bohům a sloužit jim, oznamuji vám dnes, že úplně zaniknete. Nebudete dlouho živi v zemi, kam přecházíš přes Jordán, abys ji obsadil.*“

Vyvol si tedy život, abys byl živ ty i tvé potomstvo a miloval Hospodina, svého Boha, poslouchal ho a přimkl se k němu. Na něm závisí tvůj život a délka tvých dnů.“ Toto je vážné slovo napomenutí: mluví se tu o úplném zániku při odvratu od Boha. A skutečně se to během izraelských dějin stávalo. V Starém zákoně nacházíme ještě jiné podobné slovo. Je to napomenutí Jonáše, které volá po velkém a hříšném městě Ninive: „*Ještě čtyřicet dní a Ninive bude vyvráceno*“ - je to jasné ohlášení soudu v případě, že se ve městě nezmění lidé k dobrému. Do třetice na podobné téma hovoří Ježíš, když za ním přijdou se zprávou o zabití Izraelců Pilátem a o smrti těch, na které spadla věž v Siloe. Ježíš odpoví: „*Neobráte-li se, všichni podobně zahynete.*“

Všechny úryvky připomínají, že s každým hříchem člověka v jeho životě a ve světě něco umírá - vstupuje smrt, bezživotí ve vzdálenosti od zdroje života, kterým je Bůh.

Můžeme přemýšlet o naší společnosti - třeba ve světle slov P. Piřhy citovaných v úvodu Zpravodaje. Můžeme přemýšlet o rostoucím výskytu alergií mezi dětmi, o tom, že dnes na rozdíl od dob minulých již na poli nic nevyroste bez hnojení - vše zahyne nějakou chorobou. Není to vše mimo jiné také tím, že jsme my jako společnost uťali své křesťanské kořeny, které byly životodárné a nás poutaly k Bohu?

Silvestr na faře v Jeníkově

Náš silvestr jsme začali bohoslužbou slova v 16 h v kostele sv. Petra a Pavla v Jeníkově. Po večeři jsme si zahráli soutěž "Kufr" a Talentmáníi.

Soutěž Kufr měla několik částí. V první části se soutěžící snažili uhádnout podstatná jména, která se jim někdo jiný z jejich skupiny snažil vysvětlit. V druhé části odpovídali na otázky, ve třetí hádali předměty, ve čtvrté se hádalo, jaká pantomima se předvádí a konečně v páté se odkrýval obrázek slavné osobnosti. V ukrytém obrázku se skrývala známa osobnost FATYMu Petra - exkatecheta Jeníkova, toho času v klášteře u sester Klarisek.

Dalším bodem programu byla Talentmánie. I ta měla svá pravidla. Vystupovat se mohlo maximálně po dvojicích a probíhala ve dvou kolech. V prvním kole si každý mohl zvolit tu uměleckou oblast, ve které se nejvíce cítil, v dalším kole už to bylo těžší. Vystupovat musel každý sám a měl buď zaspívat nebo něco přednést. Ukázalo se, že to nebylo snadné. Porota dala svůj souhlas, aby jednotlivci mohli vystupovat s malou pomocí někoho dalšího.

Půl hodiny před půlnoci jsme odešli na adoraci do místního kostela. Krásným zážitkem pro mě bylo, když o půlnoci zatímco venku začali lítat rachejtle pozdvíhal o. František monstranci s Nejsvětější svátosti k požehnání celému Jeníkovu.

Sobotní slavnost Matky Boží jsme začali bohoslužbou slova, po ní kdo chtěl a mohl šel s námi na výlet. Cestou jsme navštívili Míšu, Helenu, Sabinu, Perlu, Olinu. Míša a Perla se k nám přidaly. A protože jsme ještě měli čas, vyráběli jsme s o. Janem z Teplic hlavo-lamy. Den jsme ukončili modlitbou a filmem Letopisy Narnie druhý díl.

s.k. Táňa

Na faře proběhlo setkání společenství čistých srdcí

Dne 1. 4. 2011 jsem po dlouhém rozmýšlení vyjel s Magdou a Tomášem ze Štítar do dalekého Jeníkova. Po téměř 6ti hodinách jízdy nás přivítala tato malebná vesnička. Na faře nás již očekávali účastníci z místního okolí (Martin, Rost'a, Pavla, Simona ...). Sešlo se nás tu cca 20 mladých lidí, není to mnoho, ale o to to byl krásnější zážitek. Po rozdělení kdo kde bude spát, následovala společná výborná večeře. A poté malá seznamovací hra. Pro první tři nejrychlejší byla připravena velmi sladká odměna.

Rozdělování sladkých výher spočívalo v tom, kdo z výherců pojme do úst více JOJO bonbonů, aniž by je kousal a polykal.

Druhý den před polednem nás poctil vzácnou návštěvou otec Vilém Štěpán, který nám přednášel o dvou tématech (Láska je trpělivá a Milovat bližního). Po obědě následovala vycházka po místním krásném okolí. Hlavní cíl naší vycházky bylo dojít do zaniklé vesničky Kocourkov, která se tu nedaleko nacházela. V 16,00 nás v Lahošti čekala mše svatá. Po mši se pár jedinců vydalo zpět bosky do Jeníkova a všichni se těšili na večeři. V sobotu od 23 hodiny byla možnost celonoční adorace v rotundě sv. Anny. V neděli, po krátké pobožnosti, byl průvod s Nejsvětější Svátostí do jeníkovského kostela sv. Petra a Pavla. Zde byla v 10,00 hod mše svatá s přijetím nové členky do Společenství čistých srdcí. Po mši svaté byl do oběda volný program a po vydatném obědě nastal čas se balit na dlouhou cestu zpět.

Alois Karpíšek

Jarní prázdniny z pohledu místního farníka

Jmenuji se Rost'a a jsem místní farník. Bydlím v Oldřichově. Na faře v Jeníkově působí s. k. Táňa, která mi zavolala, jestli bych nechtěl přijít na faru kam přijeli děti z Moravy na jarní prázdniny. S dětmi také přijel o. Marek a o. František. Po dobu mého pobytu jsem opravoval s o. Františkem a s Dankem z Moravy auto Škodu 120L. Na autě jsme vyměňovali baterii a jeli jsme do Lahoště koupit plynovou bombu na vaření. Sotva jsme dojeli na křižovatku, auto nám vypovědělo. To byl můj nej zážitek z tohoto dne. Další zážitek byl když jsem šel do Háje u Duchcova rozdávat lístky na SMS podporu kostela Slup. Lidé byli ochotní.

Nakonec jsem se sbalil a odjel z dětma na Moravu kde jsem měl další pěkné zážitky. Bydlel jsem na faře v Olbramkostele. Měl jsem tam možnost topit, což mne velmi bavilo. Dalším mým zážitkem byl pohřeb, kde jsem mohl ministrantovat, to byl můj nejhezčí zážitek. Našel jsem si spoustu nových kamarádů. Už se těším na další setkání.

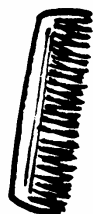
S pozdravem Rost'a Petru

A z pohledu účastníků?

Když jsem byl v Jeníkově nelíbilo se mi, že jsme chodili takové dálky a že jsem musel jít s Rostěm do Háje a že jsem musel budit Martina. A taky když jsme spali tak v tom pokoji byla zima. Ale i tak jsme si to užili bylo to prima.

V Jeníkově se mi líbilo všechno a hlavně Vlad'ka.

David Schneider z Moravy

Tak co se mi nelíbilo: Fara v Jeníkově by potřebovala vymalovat a že nás Simona považuje za zvířátka, protože řekla že se musí učesat než půjde mezi lidi. Tak a teď co se mi líbilo: Poznal jsem nové kamarády a užil jsem si spousty legrace.

Danek z Moravy

Doufám, že se všem pobyt líbil tak jako mě, hned bych se vrátila zpátky. Na zážitky, ať už byly smutné nebo veselé, určitě nezapomeneme. Těšíme se na další spolupráci a poznání nových kamarádů.

Lemar

Můj vstup do Marianek

Byla jsem Moravě na exerciciích pro Marianky. Byli jsme tam od pátku do neděle. V neděli jsem se stala taky Mariankou. Bylo to hezké a zároveň dost zajímavé. Dost mě to okouzlo, bylo to to nejhezčí co se tam odehrálo.

Helenka

Jmenuji se Pavla a také jsem se účastnila exercicií pro Marianky v Prosiměřicích na jižní Moravě. Líbila se mi tam adorace, ale mne zaujal vstup mezi Marianky. Vstupovala jsem stejně z Helčou. Tak jsem se stala také jednou z nich. Ještě ten den jsem vstupovala do SČS ve Štítarech. Tento den byl pro mne nejhezčím.

Pavla

Víte že Marianky mají své CD? Poslechnout si je můžete na TV-MIS.cz

Tříkrálová sbírka v Zabuřanech

V úterý 4. 1. 2011 jsme v odpoledních hodinách vyrazili na tříkrálovou sbírku do farnosti Zabuřany. Pro začátek jsme zvolili Straky, Štěrbinu a část Všeclap. Přesto, že z Brna vyjeli na sbírku jen Kašpar a Melichar, v Jeníkově na faře na nás už čekal král Baltazar, což pro nás bylo velmi milé překvapení. Bohu díky za to! Abychom na silnici nezpůsobili příliš velký rozruch, do kostýmů jsme se oblékli až přímo na místě, kde nás po vystoupení z auta pozorovali už místní kolemjdoucí lidi. První zastavení ve Strakách bylo velmi milé, neboť před domem už na nás čekala paní s jednou holčičkou. Po tomto milém úvodu však přišla tvrdá realita severu, kdy nám skoro nikdo neotvíral. A pak se to najednu u jednoho starého pána zase změnilo. Sotva chodící stařeček nám přišel dát do pokladničky 100,-Kč. A pak už to bylo tak nastřídačku. Někde nám otevřeli, někde zase ne.

Tomu, kdo nám do pokladničky přispěl, jsme poděkovali a předali jsme brožurku z Fatymu a kalendář s cukrem od Charity a na konec ještě popřáli vše dobré do toho nového roku, co je před námi.

Dana Tichá

V Jeníkově a okolí probíhala Tříkrálová sbírka od pondělí do čtvrtka. A když se za ní zpětně ohlédnu, byla jsem mile překvapena, zvláště vstřícností a štedrostí v Jeníkově.

Letos i v Duchcově

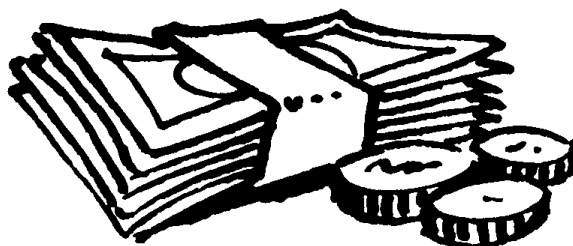
Letos také poprvé proběhla sbírka i v Duchcově. Ze Znojemska přijel plný autobus, ke kterému se připojili místní děti a odjeli jsme do Duchova. Tam jsme byli rozděleni na skupinky a každá dostala svůj rajon, který obcházela. Naše skupinka měla na starosti paneláky. Lidé nám moc neotevřeli a když už otevřeli, tak ne všichni přispěli. Lidé na nás reagovali různě. Jedna paní byla velmi dojatá, jiná nám řekla, že se jako dospívající ráda účastnila tříkrálové sbírky. Někteří byli překvapeni, kdo to u nich zazvonil.

Potěšilo nás, když jsme v jednom z paneláků vybírali a o patro níže na nás už čekali. Přispěli nejen do kasičky, ale dali nám i různé sladké dobroty... Také mě mile potěšilo, když lidé přijímali obrázky Božího milosrdenství. Rozdali jsme je tak rychle, že mě mrzelo, že jich nemáme více... Nešlo jen o sbírku, ale i o předávání víry, naděje a lásky. Nikdy nevíme, co druhého osloví, možná se mnozí díky naší návštěvě nad svým životem zamysleli.

Táňa Dohnalová

Výsledky tříkrálové sbírky

Jeníkov - 3 399 Kč
Oldřichov - 3 981 Kč
Lahošť - 5 466 Kč
Hudcov - 3 093 Kč
Zabuřany - 1 222 Kč
Všeclapy - 1 366 Kč
Straky - 540 Kč
Štěrbina - 20 Kč
Želenky - 1 058 Kč

A něco veselého na závěr...

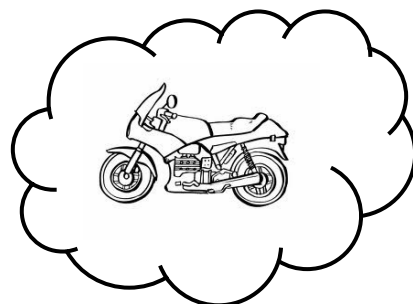
Číšník se ptá hosta: „Máte prázdnou sklenici, mám vám přinést další?“

„A co budu dělat se dvěma prázdnými sklenicemi?“

„Chci pro syna jako dárek k narozeninám plnicí pero.“

„Má to být překvapení?“

„Asi ano, protože čeká motorku.“

Kouzelník při představení vyvolá chlapce z hlediště a říká: „

„Můžeš, prosím, chlapče, všem přítomným potvrdit, že mě vidíš dnes poprvé?“

„Ano, tati.“

Adélka našla před domem padesátikorunu a říká: „ To bude jistě maminky. Tatínek pořád říká, že vyhazuje peníze oknem.“

Maminka se ptá malého Jirky: „Pročpak nechceš jíst?

Před chvílí jsi tvrdil, že máš hlad jako vlk“

„To mám, ale viděla jsi někdy vlka jíst dušenou mrkev?“

Muž leží na smrtelné posteli. Už si v duchu odpočítává zbývající čas. Náhle však ucítí omamnou vůni koblíh.

Sesbírá poslední síly, doplazuje se do kuchyně a natáhne se po jedné koblize. V tom přiskočí žena, plácne ho po ruce a řekne: „Necháš to, to je na pohřeb!“

Soutěž na Závěr:

Spočítej všechna živá, mrtvá i neskutečná zvířátka vyobrazená na stránkách tohoto čísla a správnou odpověď pošli do 1.5. do 12:12 hod pomocí sms na číslo **731402743**. Vylosovaného výherce zkusíme překvapit...

Velikonoční farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email: richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRA-NOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24

Zpravodaj vyšel v dubnu 2011 v nákladu 1000 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již padesáté osmé) je plánováno jako prázdninové a vyjde, dá-li Bůh, v červnu 2011. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově + Zabušaněch). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejné